sum cogam, ut impostorum illorum facta revelans, & castius loquar, & a veritate ipsa minime excedam. Quid vero aliud quam omnem nefandam ac scelestam actionem, quam nec fas ore referre, hi perpetrant? Et omnem speciem virilis coitus, ac libidinosæ ad mulieres consuetudinis in singulis corporis membris, incantationesque ac veneficia ac idololatrias perficientes: & hoc dicunt esse rationem redditionis debitorum in corpore, ut non amplius accusentur, nec aliud opus ab ipsis exigatur, &c. Superiori autem tractatu, quo de Gnosticis fusius agit, hæc habet (a). *Ipsam enim suam synaxin ac communionem turpitudine multiplicis coitus polluunt, comedentes ac contingentes tum humanas carnes, tum immunditias: ut ne audeam quidem totum loqui, nisi sane cogerer, propter excellentem animi mei dolorem, ab his quæ vane ab ipsis fiunt, stupore perculsus. Ad qualem magnitudinem ac profunditatem malorum, hostis hominum diabolus ducit sibi credentes, ut polluant & mentem & cor & manus & ora & corpora & animas eorum, qui ab ipsis in tanta cæcitate eruditi sunt. Timeo autem ne forte magnum hoc venenum totum revelem, veluti cujusdam basiliſci serpentis faciem, ad perniciem magis legentium, quam ad correctionem. Polluit enim revera aures magnæ hujus audaciæ blasphema collectio, & hæc turpitudinis congervatio ac enarratio, & fraudulentæ hujus turpis operationis cœnosa maleolentia.* Et post multa.

(a) *Epiph. hær. 26.*

XXVII. Scelus infandum Gnosticorum.

Primo quidem communes uxores habent: & si peregrinus accesserit de ipsorum dogmate; signum est apud ipsos virorum ad fœminas, & fœminarum ad viros in extendendo manum, ad salutationem videlicet, subter palmam contrectationem quamdam titillationis, per hoc se indicare ostendentes, quod ejusdem religionis sit qui accessit. Hinc igitur mutua cognitione accepta, statim ad epulationem convertuntur: larga vero & opipara edulia, carnis esum & vini potum apponunt, etiamsi pauperes fuerint. Ex hoc autem ubi compotarunt, & venas (ut ita dicam) satietate impleverunt: vir quidem concedens uxorem alteri, ad ipsam dicit: Surge, fac dilectionem cum fratre. Miseri autem illi ubi inter se mixti fuerunt, & re vera erubesco dicere, quæ apud ipsos fiunt, juxta Apostoli illius sancti dictum (b) *Ephes. 5.* (b): Quæ apud ipsos fiunt, turpe est etiam dicere. *Attamen non erubescam dicere, quæ ipsi facere non erubescunt; ut omnibus modis horrorem incutiant audientibus turpia, quæ ab ipsis perpetrantur facinora. Postquam enim inter se permixti fuerunt per scortationis affectum, insuper blasphemiam suam in cælum extendunt. Et suscipit quidem muliercula, itemque vir fluxum a masculo in proprias suas manus; & stant in cælum intuentes, & immunditiam in manibus habentes, & dicunt: Offerimus tibi hoc donum, corpus Christi, & sic ipsum edunt, assumentes suas ipsorum immunditias, & dicunt: hoc est corpus Christi, & hoc est Pascha. Ideo patiuntur corpora nostra, & coguntur confiteri passionem Christi. Eodem vero modo etiam de fœmina, ubi contigerit ipsam in sanguinis fluxu esse, menstruum collectum de ipsa immunditiei sanguinem acceptum in communi edunt: Et hic est (inquiunt) sanguis Christi.*

Quapropter etiam cum in apocrypho (c) *legerint: Vidi arborem ferentem duodecim fructus in anno, & dixit mihi: hoc est lignum vitæ: ipsi figurate interpretantur fluxum muliebrem singulis mensibus fluentem. Porro ubi invicem coeunt, liberorum generationem aversantur, & interdicunt.* Et paulo post: *Si præter sententiam acciderit, ut prægnans facta fuerit mulier, quid gravius & horribilius designent tales, audi: Detractum enim fœtum, quocumque tandem tempore id aggressi fuerint, accipiunt, & in mortario quodam pistillo tundunt: & admixto melle & pipere, & aliis quibusdam aromatibus ac unguentis ad avertendam nauseam, sic congregati omnes porcorum ac canum horum sodales participes fiunt contusi pueri: atque sic humanæ carnis esu peracto, deinde preces fundunt ad Deum; & hoc perfectum Pascha dicunt. Sed & alia horrenda ipsi au-*

XXVIII. (c) *Apocal. 22.*

Execrandum facinus.

---

ercitatione XVI. in Baronium ait: Quis ita hospes in Patrum lectione, cui sit ignota Formula, in mentione Sacramentorum potissimum usu trita, Ἴσασιν οἱ μεμυημένοι, *norunt initiati quod dicitur*. Quæ formula in unius Chrysostomi aut aliis scriptis minimum quinquaginta locis potest observari. Apud Augustinum in Epistolis, in enarrationibus in Psalmos, Tractatibus in Joannem, Homiliis, sive Sermonibus, aut aliis Scriptis non multo rarius, &c. Notum est illud Augustini Tractatu 96. in Joannem: *Catechumenis Sacramenta Fidelium non producuntur*: & illud magni ejusdem Ecclesiæ Doctoris: *Nesciunt Catechumeni quid accipiant Christiani*. Notum quoque est illud Chrysostomi homilia XXVII. in Matthæum: *Eucharistia mysterium ..... initiati solummodo noverunt*. Et illud Catecheseis prioris Cyrilli Hierosol. ad baptizandos: *Sciunt initiati vim hujus poculi; scietis vos quoque paulo post*. Immo apud ipsas Philosophorum sectas, diu ante Christi adventum observatum fuit, ut prophani procul a sacris arcerentur, teste Jamblicho lib. 1. de vita Pythagoræ cap. 28. *Cum externis, &, ut ita dicam, prophanis, si quandoque usus ferret congrediendum esse, nequaquam sua Sacramenta enuntiabant, sed per symbola & arcanas tesseras obscure & latenter sibi mutuo sensa mentis velut ænigmatibus significabant*. Ita Jamblichus, cujus Opera nuper in Anglia publici juris facta. Idem omnino testatur Clemens Alex. lib. 5. Stromatum: *Non solum autem Epicurei, & Plato multa occultabant, sed etiam Epicurei dicunt, quædam esse*